

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 8235/117/2013

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 2 februarie 2015

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-a luat în examinare apelul declarat de reclamantul împotriva sentinței civile nr. 3098 din 04.04.2014 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosar nr. 8235/117/2013, privind și pe intimata , având ca obiect obligație de a face.

Judecata se află în stadiul de apel.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima și a doua strigare a cauzei, se constată lipsa părților de la dezbateri.

Procedura de citare este realizată.

Instanța a pus în discuție, în ședința din 04.12.2014, admisibilitate sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor H.G. nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locurilor de muncă în condiții speciale, respectiv asupra admisibilității constatării prestării muncii în condiții speciale, în cazul în care la nivelul angajatorului s-a efectuat procedura prealabilă conform prevederilor H.G. nr. 1025/2003, însă aceasta nu a vizat meseria exercitată de reclamant.

S-a făcut referatul cauzei după care se constată că a transmis prin fax la dosar poziția sa cu privire la oportunitatea de a adresa o cerere în cadrul procedurii prevăzute de art. 519 și urm. C.pr.civ. cu privire la problema juridică menționată, în sensul că nu se opune efectuării cererii procedurale.

De asemenea, s-a depus de către apelant, prin reprezentantul convențional, un punct de vedere scris, prin care se pun concluzii în sensul admisibilității sesizării.

CURTEA

I. În urma deliberării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod proc.civ., constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a prevederilor H.G. nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, respectiv de stabilirea dacă este admisibilă constatarea prestării muncii în condiții speciale, în cazul în care la nivelul angajatorului s-a efectuat procedura prealabilă conform prevederilor H.G. nr. 1025/2003, însă aceasta nu a vizat meseria exercitată de reclamant, depinde

soluționarea pe fond a cauzei, întrucât reclamantul solicită să îi fie recunoscută pe cale jurisprudențială prestarea muncii în condiții speciale în perioada 01.04.2001 – 11.02.2013, la nivelul angajatorului

fiind urmată procedura reglementată de H.G. nr. 1025/2003, însă ea nevizând meseria/funcția deținută de reclamant, ci doar alte meserii, despre care reclamantul susține că se desfășurau în același loc de muncă.

2. Problema de drept enunțată este nouă deoarece prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre. Curtea de apel are în vedere doar deciziile pronunțate în interesul legii sau în dezlegarea unor chestiuni de drept, având în vedere că doar aceste hotărâri au efect obligatoriu în raport de instanțele naționale, celelalte hotărâri ale Înaltei Curți de Casație și Justiție fiind decizii de speță cu efect obligatoriu doar pentru părțile în proces.

În plus, nu intră în competența materială a Înaltei Curți de Casație și Justiție litigiile de muncă, astfel încât Înalta Curte de Casație și Justiție nu are o jurisprudență proprie în materie.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 02.02.2015.

II. Expunerea succintă a procesului:

La data de 11.06.2013, reclamantul _____, în contradictoriu cu pârâta _____

a solicitat obligarea pârâtei să recunoască activitatea desfășurată în grupa a II-a de muncă în perioada 22.01.1991-01.02.1996 ca fiind încadrată în condiții deosebite de muncă în procent de 100%, obligarea pârâtei să recunoască activitatea desfășurată în grupa I de muncă în perioada 01.02.1996-01.04.2001 ca fiind încadrată în condiții speciale de muncă în procent de 100%, obligarea pârâtei să recunoască activitatea desfășurată în perioada 01.10.2001-11.02.2013 ca fiind încadrată în condiții speciale de muncă în procent de 100% din timp, obligarea pârâtei să îi elibereze o adeverință din care să rezulte perioadele menționate anterior și încadrarea în condiții speciale și deosebite de muncă și obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat, în esență, că cererea are ca temei dispozițiile Legii nr. 263/2010 și ale Legii nr. 226/2006.

Instanța de fond a reținut următoarele:

În perioada 22.01.1991-01.02.1996, reclamantul a fost încadrat în funcția de inginer coordonant mecanic, în cadrul Secției TOS, beneficiind de grupa a II-a de muncă conform art. 3 și art. 10 anexa II din Ordinul nr. 50/1991 cu grad de participare 100%.

În perioada 01.02.1996-01.04.2001, reclamantul a fost încadrat în funcția de inginer coordonant mecanic în cadrul Secției OE1 și a beneficiat de grupa I de muncă, cu grad de participare 100%.

În perioada 01.04.2001-11.02.2013, reclamantul a fost încadrat în funcția de inginer IRME, șef de secție adjunct, în cadrul Secției OE1 și laminor fără să i se acorde grupă de muncă.

Acordarea grupei a II-a și apoi a grupei I de muncă s-a făcut în conformitate cu prevederile Ordinului 50/1990.

Prevederile art. 29 din Legea nr. 263/2010 si prevederile art. 18 si art. 3 alin.1 din Legea nr. 263/2010 care se referă la încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite ca fiind locuri de muncă unde gradul de expunere la factorii de risc profesional sau la condițiile specifice unor categorii de servicii publice, pe toată durata timpului normal de muncă pot conduce în timp la îmbolnăviri profesionale, la comportamente riscante în activitate cu consecințe asupra securității si sănătății în muncă a asiguraților, nu pot fi aplicabile în speță întrucât Legea nr. 263/2010 dispune numai pentru viitor de la data intrării sale în vigoare si nu are putere retroactivă.

Pentru respectiva perioadă au fost aplicabile prevederile Ordinului nr. 50/1990.

Societatea pârâtă este prevăzută în anexa nr. 3, pct. 36 din Legea nr. 263/2010 ca unitate care a obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor si criteriilor de încadrare în condiții speciale în conformitate cu prevederile HG nr.1025/2003 privind metodologia si criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale.

În anexa 2 din aceeași lege, la pct. 19, 23, 24,25 si 26 sunt enumerate activitățile care se încadrează în grupe speciale, printre care se află si activitatea desfășurată de personalul din oțelării din turnătorii, din activitatea de laminare la cald si de forjare continuă la cald.

După data de 01.01.2011 când a intrat în vigoare Legea nr. 263/2010, reclamantul avea funcția de conducere de sef de secție adjunct în cadrul Sectiei OE1 si laminor pentru care a primit indemnizație de conducere.

Simpla enumerare a acestor activități nu poate duce la încadrarea de către instanță a reclamantului în condiții speciale de muncă în perioada în care acesta a avut funcție de conducere.

Potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 226/2006, începând cu data de 01.04.201 sunt încadrate în condiții speciale locurile de muncă în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa I.

La alin.2 din aceeași lege, se prevede că locurile de muncă prevăzute la alin.1 sunt cele din unitățile prevăzute în anexa nr. 2 care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor si criteriilor de încadrare în condiții speciale în conformitate cu prevederile H.G. nr. 1025/2003 privind metodologia si criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale.

La pct. 23 din anexa I sunt prevăzute activitățile desfășurate de personalul de oțelării care constau în încărcarea cuptoarelor, elaborarea oțelului în cuptoare, în convertizoare, în cuptoare electrice, în instalații de retopire sub zgură si tratament tehnic în vid care au capacitatea de cel puțin 5 tone pe șarjă, în turnarea oțelului prin procedeul continuu si în lingouri la uzinele siderurgice, în pregătirea gropii de turnare, în tunarea si evacuarea oțelului și în activitățile la cazanele recuperatoare de la oțelăriile cu convertizoare.

Funcția deținută de către reclamant în această perioadă nu presupune efectuarea nici uneia dintre aceste activități.

Instanța retine că este nevoie de respectarea etapelor în ordine cronologică în ce privește încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale și de încadrarea în acestea a secției, atelierului a locului de muncă, a activității desfășurate, a categoriilor profesionale si a numărului de angajați.

Este evident că la funcția deținută de către reclamant, acesta nu putea fi nominalizat în categoriile profesionale în care se încadrează grupele speciale de muncă.

Prevederile art. 158 teza II din Legea nr. 263/2010 se referă la asimilarea grupei I de muncă anterioară datei de 01.04.2001 cu condiții speciale de muncă

dacă asiguratul dovedește că a fost încadrat în această grupă conform metodologiei prevăzute de HG nr. 1025/2003.

Asimilarea grupei I de muncă cu grupa de muncă în condiții speciale poate face obiectul unui litigiu de asigurări sociale și nu a unui litigiu de muncă.

În concluzie, instanța a apreciat cererea ca lipsită de temei legal și a respins-o, pronunțând sentința civilă nr. 1549 din 26 mai 2014.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul, solicitând modificarea sentinței în sensul admiterii acțiunii.

În motivarea apelului a arătat în esență că instanța de fond, respingând cererea în probațiune cu un mărtor, nu i-a dat posibilitatea de a dovedi că încadrările în grupele de munca s-au făcut aleator, prin excluderea personalului angajat pe funcții de conducere, apreciind greșit că aceștia nu lucrează în aceleași condiții cu personalul direct productiv.

A solicitat instanței întocmirea unei adrese către pârâta pentru ca să comunice care sunt măsurile luate în ceea ce privește îmbunătățirea condițiilor de munca ale apelantului care au determinat ca începând cu data de 1 aprilie 2011 să nu mai dispună încadrarea locului de munca ocupat de recurent în grupa de munca/condiții speciale de muncă.

Este adevărat că societatea a întocmit și depus dosarul pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale pentru personalul contractual, dar a exclus cu buna știință din dosar personalul TESA, în care se includea și recurentul-apelant.

Din moment ce reclamantul nu a fost cuprins de către angajator în dosar și locul acestuia de munca nu a expertizat tehnic pentru identificarea existenței și evaluarea factorilor de risc, este dreptul acestuia de a se adresa instanței de judecată, iar rolul instanței de judecată este acela de a verifica dacă pretențiile formulate de către reclamant sunt temeinice și legale.

În conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. 1 din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de munca în condiții speciale, în cadrul anexei 1 sunt enumerate activitățile care se încadrează în condiții speciale.

Art. 1 alin. 2 din Legea nr. 226/2006 prevede ca locurile de munca prevăzute la alin. (1) sunt cele din unitățile prevăzute în anexa 2, care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 1025/2003.

Or, la pct. 36 din anexa 2 a HG nr. 1025/2003 sunt prevăzute activitățile desfășurate în condiții speciale în cadrul , care este antecesoarea juridică a pârâtei.

În speța, locurile de munca în care se desfășoară activități în condiții speciale sunt cele prevăzute la pct. 19 (a, d, f), pct. 23 (a, b), pct. 24, pct. 25 (a, b, e, f, g) și pct. 26 din anexa 1 a Legii nr. 226/2006.

Reclamantul solicită instanței de apel să raporteze aceste activități la atribuțiile evidențiate în fisele de post ale reclamantului, precum și la mențiunile înscrise în carnetul de munca, acesta desfășurându-și activitatea în mod nemijlocit și permanent la atelierul oțelărie electrică, iar anterior datei de 1 aprilie 2001 locul de munca a fost încadrat în grupa I de muncă.

Activitatea a fost desfășurată în aceleași condiții atât înainte, cât și după aceasta data, iar angajatorul nu a făcut dovada îmbunătățirii condițiilor de muncă. Mai mult, pentru perioada 01.04.2001 - 07.08.2006 nu se datorează diferența dintre cota de contribuție de asigurări sociale datorată de angajator pentru condiții speciale de munca și cea declarată de către acesta (art. 1 alin. 5 din Legea nr. 226/2006).

Pct. 23 din anexa 1 a Legii nr. 226/2006 cuprinde în lista locurilor de munca ce se încadrează în condiții speciale „activitatea desfășurată de personalul

din oțelarii". Prin personal care este în activitate se înțelege: muncitori, subingineri, sef atelier, ingineri, maiștri, tehnicieni, personal de întreținere și reparații, controlori tehnici de calitate, precum și alte categorii de personal care lucrează efectiv la locurile de muncă și activitățile prevăzute în anexa 1".

Coroborând toate aceste texte de lege se observa că pârâta atunci când a făcut încadrările în condiții de muncă conform noii legislații a omis în mod intenționat excepția la care se refera teza a II-a art.158 invocat anterior, încercând în acest fel să-și reducă cheltuielile aferente contribuțiilor pe care le datora la stat, bazându-se pe eventuala pasivitate a salariaților.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reclamantul consideră, conform motivelor de apel redade în cele ce preced, că este admisibilă o acțiune prin care se tinde la dovedirea faptului că meseria/funcția pe care a exercitat-o s-a desfășurat în același loc de muncă și în aceleași condiții ca și cele existente pentru o altă meserie, în raport de care, urmând procedura reglementată de H.G. nr. 1025/2003, angajatorul împreună cu sindicatele reprezentative din unitate, a obținut recunoașterea condițiilor speciale de muncă.

Conform răspunsului nr. 392/07.11.2014 depus de angajator, societatea recunoaște ca locul de munca ocupat de reclamant nu a fost supus expertizei/măsurărilor pentru determinarea existenței noxelor și evaluarea condițiilor de munca și de risc profesional.

În plus, angajatorul recunoaște ca după data de 1 aprilie 2001 nu a luat măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă.

2. Pârâta nu a exprimat nici un punct de vedere în cauză, ci s-a mărginit să răspundă solicitărilor instanței referitoare la datele pe care le deține.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată

1. redarea normei de drept intern ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

H.G. nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de munca în condiții speciale

ART. 1

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) locuri de munca în condiții speciale reprezintă acele locuri de munca unde exista factori de risc profesional, care, prin natura sarcinii de munca și a condițiilor de realizare a acesteia, conduc în timp la reducerea prematură a capacității de munca, îmbolnăviri profesionale și la comportamente riscante în activitate cu urmări grave asupra securității și sănătății angajaților și/sau a altor persoane;

b) persoanele încadrate în locuri de munca în condiții speciale sunt angajații care își desfășoară activitatea pe parcursul programului normal de lucru din luna respectiva numai în locurile de munca definite la lit. a);

c) expertiza tehnica a locurilor de munca în vederea încadrării acestora în condiții speciale reprezintă identificarea factorilor de risc existenți la locul de munca, care nu pot fi înlăturați;

d) expertiza medicală în vederea încadrării locurilor de munca în condiții speciale reprezintă procesul de evaluare, în baza datelor medicale, a efectelor

riscurilor care nu pot fi înlăturate, asupra capacității de munca și stării de sănătate a angajaților.

ART. 2

(1) Criteriile pentru încadrarea persoanelor în locurile de munca în condiții speciale sunt următoarele:

a) încadrarea locurilor de munca în grupa I de munca, anterior datei de 1 aprilie 2001;

b) desfășurarea activității în condiții speciale pe durata programului normal de lucru din luna respectiva numai în locurile de munca definite la art. 1 lit. a);

c) existența la locurile de munca în condiții speciale a unor factori de risc care nu pot fi înlăturați, în condițiile în care s-au luat măsurile tehnice și organizatorice pentru eliminarea sau diminuarea acestora, în conformitate cu legislația de protecție a muncii în vigoare;

d) efecte asupra persoanelor din punct de vedere al securității și sănătății în munca, datorate în exclusivitate unor cauze profesionale și înregistrate pe perioada ultimilor 15 ani;

e) efecte asupra capacității de munca și stării de sănătate, evaluate în baza datelor medicale înregistrate la nivelul cabinetelor medicale de întreprindere, de structurile medicale de medicina muncii sau la comisiile de expertizare a capacității de munca, pe perioada ultimilor 15 ani.

(2) Încadrarea persoanelor în locuri de munca în condiții speciale se va realiza în condițiile îndeplinirii tuturor criteriilor menționate la alin. (1).

ART. 3

(1) Metodologia de încadrare a locurilor de munca în condiții speciale include următoarele etape, în ordinea cronologică indicată:

a) nominalizarea locurilor de munca care se solicită a fi încadrate în condiții speciale, efectuată de angajator împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în munca ori cu responsabilul cu protecția muncii;

b) solicitarea de verificare a activităților cuprinse în lista locurilor de munca în condiții speciale, inițiată de angajator împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în munca ori cu responsabilul cu protecția muncii, adresată inspectoratului teritorial de munca pe raza căruia se afla locul de munca respectiv sau Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare. Lista locurilor de munca în care se desfășoară activități ce pot fi încadrate în condiții speciale, cu respectarea prevederilor prezentei hotărâri, este prevăzută în anexa nr. 1;

c) verificarea de către inspectoratele teritoriale de munca sau Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare a locurilor de munca nominalizate la lit. a), din punct de vedere al îndeplinirii măsurilor tehnico-organizatorice pentru eliminarea sau diminuarea riscurilor profesionale prevăzute de legislația privind protecția muncii ori în normele fundamentale de securitate radiologica, după caz, confirmată prin procesul-verbal întocmit conform anexei nr. 2.1, respectiv anexei nr. 2.2;

d) efectuarea expertizei tehnice, la solicitarea angajatorului împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în munca ori cu responsabilul cu protecția muncii, în vederea identificării factorilor de risc care nu pot fi înlăturați, conform criteriului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. c), precum și a efectelor asupra persoanelor, definite conform criteriului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. d);

e) efectuarea expertizei medicale, la solicitarea angajatorului împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților

în cadrul comitetului de securitate și sănătate în munca ori cu responsabilul cu protecția muncii, în vederea identificării și interpretării datelor medicale înregistrate la nivelul cabinetelor medicale de întreprindere, al structurilor medicale de medicina muncii și al comisiilor de expertizare a capacității de munca, pentru confirmarea criteriului stabilit la art. 2 alin. (1) lit. e).

(2) Etapele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) sunt condiționate de rezultatul verificării menționate la alin. (1) lit. c).

(3) În cazul în care angajatorul nu declansează procedura de încadrare a locurilor de munca în condiții speciale, sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în munca ori responsabilul cu protecția muncii pot sesiza inspectoratele teritoriale de munca, care vor dispune verificarea locurilor de munca conform alin. (1) lit. c).

ART. 4

Solicitarea angajatorului de verificare a locurilor de munca în condiții speciale, menționată la art. 3 alin. (1) lit. b), va cuprinde obligatoriu următoarele date: unitatea, secția, atelierul, locul de munca, descrierea activității de baza desfășurate, precum și categoriile profesionale și numărul de angajați.

ART. 5

(1) În vederea încadrării locurilor de munca în condiții speciale se constituie, prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului sănătății, Comisia pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale, compusa din reprezentanți ai celor doua ministere. După caz, la solicitarea Comisiei pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale, prin Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, aceasta se completează cu un reprezentant al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare.

(2) Secretariatul Comisiei pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale se constituie la Casa Nationala de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.

(3) Angajatorul va depune la secretariatul Comisiei pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale un dosar cuprinzând următoarele documente:

a) lista semnată de angajator și de sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, și de reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în munca ori de responsabilul cu protecția muncii, care cuprinde categoriile profesionale și numărul de angajați, în raport cu fiecare categorie, ce urmează să fie încadrați în condiții speciale, inclusiv confirmarea respectării criteriului menționat la art. 2 alin. (1) lit. b);

b) dovada încadrării locului de munca în grupa I de munca, conform reglementărilor existente până la data intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, semnată de angajator;

c) procesul-verbal întocmit de inspectoratul teritorial de munca sau de Comisia Nationala pentru Controlul Activităților Nucleare, după caz, cu specificația în clar ca au fost luate sau nu au fost luate măsurile tehnice și organizatorice pentru eliminarea și/sau diminuarea riscurilor, prevăzute în legislația de protecție a muncii sau în normele fundamentale de securitate radiologica, după caz;

d) rezultatul expertizei tehnice prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d), prin care se confirmă existența unor factori de risc care nu pot fi înlăturați, în condițiile respectării măsurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c);

e) procesul-verbal încheiat de instituția care a efectuat expertiza medicală, cu specificația în clar a îndeplinirii criteriului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. e), în conformitate cu rezultatul expertizei medicale, după modelul prezentat în anexa nr. 3.

ART. 6

(1) În urma analizării dosarului de către Comisia pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale, constituită în cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, se acorda avizul sau se respinge motivat solicitarea de emitere a acestuia.

(2) Formularul de acordare a avizului prevăzut la alin. (1) se întocmește în conformitate cu modelul prezentat în anexa nr. 4.

ART. 7

Casa Nationala de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, în baza avizelor acordate de comisia prevăzută la art. 5 alin. (1), inițiază procedura de elaborare a proiectului de lege privind completarea prevederilor art. 20 din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 8

(1) Angajatorul este obligat să depună la casele teritoriale de pensii, la definitivarea contractului colectiv de muncă, lista categoriilor profesionale care au fost încadrate în aceste locuri de muncă în condiții speciale.

(2) Modificările intervenite la locurile de muncă încadrate în condiții speciale, privind categoriile profesionale, vor fi comunicate caselor teritoriale de pensii de către angajator.

(3) Angajatorul este obligat să depună lunar la casele teritoriale de pensii declarațiile privind evidenta nominală a asiguraților care în luna anterioară și-au desfășurat activitatea în locuri de muncă în condiții speciale.

ART. 9

Locurile de muncă încadrate în condiții speciale potrivit legii se considera în aceste condiții și pe perioada încadrată în grupa I de muncă conform legislației anterioare, cu excepția activității prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, în care și perioada încadrată în grupa II de muncă se considera în aceste condiții.

ART. 10

(1) Perioadele de timp în care un asigurat care își desfășoară activitatea în condiții speciale de muncă se afla în concediu pentru incapacitate temporară de muncă și/sau în concediu de odihnă sunt asimilate stagiului de cotizare realizat în condiții speciale de muncă.

(2) Perioadele de timp corespunzătoare programului normal de lucru, anterioare datei de 1 aprilie 2001, în care angajații și-au desfășurat activitatea cel puțin 50%, respectiv 70% din timpul normal de lucru în locurile de muncă prevăzute în grupa I, respectiv grupa II de muncă, conform legislației anterioare, și care sunt încadrate ca locuri de muncă în condiții speciale potrivit prezentei hotărâri, sunt asimilate stagiului de cotizare în condiții speciale.

ART. 11

(1) Dovedirea perioadelor de activitate desfășurate în locuri de muncă în condiții speciale, în vederea pensionării, se realizează pe baza înregistrării acestora în carnetul de muncă conform metodologiei stabilite de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sau pe baza listelor nominale ale persoanelor care au desfășurat activitatea în locuri de muncă în condiții speciale ori prin orice alt mijloc de probă, potrivit legii.

(2) În cazul distrugerii arhivelor, dovedită cu acte, se poate reconstitui potrivit legii, prin hotărâre judecătorească, perioada lucrată în condiții speciale.

ART. 12

Angajatorii care au locuri de muncă încadrate în condiții speciale sunt obligați să efectueze, pe propria cheltuială, controlul medical periodic, în conformitate cu reglementările Ministerului Sănătății, pentru toți angajații care își desfășoară activitatea în aceste condiții.

ART. 13

(1) Angajatorii și/sau sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în munca, care nu au primit aviz pentru încadrarea locurilor de munca în condiții speciale, pot formula plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei care, împreună cu Ministerul Sănătății, o va soluționa în termen de 30 de zile, prin decizie rămasă definitivă.

(2) Dacă plângerea prevăzută la alin. (1) se referă la locurile de munca din domeniul nuclear, la soluționarea plângerii va participa și Comisia Nationala pentru Controlul Activităților Nucleare.

(3) Decizia prevăzută la alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.

ART. 14

(1) Expertiza tehnică prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. d) se efectuează de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii sau Institutul Național pentru Securitate Miniera și Protecție Antiexplozivă - INSEMEX, după caz, respectiv laboratoarele de igiena radiațiilor din cadrul direcțiilor de sănătate publică, autorizate de Comisia Nationala pentru Controlul Activităților Nucleare, în baza unei metodologii proprii, adaptată locurilor de munca și riscurilor specifice existente, avizată, după caz, de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sau de Comisia Nationala pentru Controlul Activităților Nucleare.

(2) Expertiza medicală prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. e) se efectuează de către institutele de sănătate publică, direcțiile de sănătate publică, structurile medicale de medicina muncii și centrele de medicina preventivă, în conformitate cu o metodologie proprie stabilită de Ministerul Sănătății pe baza riscurilor existente și a efectului determinat de manifestarea acestora.

ART. 15

Toate costurile aferente procesului de încadrare a locurilor de munca în condiții speciale reprezintă obligația angajatorului și vor fi suportate de către acesta.

ART. 16

Angajatorii împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în munca ori cu responsabilul cu protecția muncii pot solicita reevaluarea locurilor de munca până la data de 31 decembrie 2004.

ART. 17

(1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică și militarilor angajați pe baza de contract.

(2) Avizul privind încadrarea în condiții speciale sau alte condiții se acorda de către structurile cu atribuții de inspecția muncii din instituțiile care au competențe în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

ART. 18

Anexele nr. 1, 2.1, 2.2, 3 și 4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

LEGE nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale

ART. 1

(1) Începând cu data de 1 aprilie 2001, sunt încadrate în condiții speciale locurile de muncă în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Locurile de muncă prevăzute la alin. (1) sunt cele din unitățile prevăzute în anexa nr. 2, care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor

de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația în care, potrivit legii, unitățile prevăzute în anexa nr. 2 își schimbă denumirea sau sediul ori se reorganizează, inclusiv prin preluarea în totalitate sau în parte a patrimoniului de către o altă societate, locurile de muncă în care până la data la care au intervenit aceste modificări s-au desfășurat activitățile prevăzute în anexa nr. 1 rămân în continuare încadrate în condiții speciale de muncă, dacă respectivele locuri de muncă se regăsesc la noua societate.

(4) Controlul privind menținerea, conform avizului, a locurilor de muncă la noua societate se efectuează de către Inspekția Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă.

(5) Pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2001 și data intrării în vigoare a prezentei legi nu se datorează diferența dintre cota de contribuție de asigurări sociale datorată de angajator pentru condiții speciale de muncă și cea declarată de către acesta.

ART. 2

(1) Perioadele de timp în care asigurații își desfășoară activitatea, pe durata programului normal de lucru din luna respectivă, numai în locurile de muncă prevăzute la art. 1 sunt stagii de cotizare în condiții speciale.

(2) Sunt asimilate stagiului de cotizare în condiții speciale perioadele de timp anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, în care asigurații și-au desfășurat activitatea, pe durata programului normal de lucru din luna respectivă, în locurile de muncă încadrate conform legislației anterioare în grupa I de muncă și care, potrivit prezentei legi, sunt încadrate în condiții speciale.

ART. 3

(1) Asigurații care realizează un stagiul de cotizare de cel puțin 25 de ani în condițiile speciale prevăzute de prezenta lege beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea cu 15 ani a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3 "Vârstele standard de pensionare și stagiile minime și complete de cotizare pentru femei și bărbați, pe ani și pe luni, pe perioada aprilie 2001 - martie 2015" la Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Stagiul de cotizare prevăzut la alin. (1) se poate constitui și din însumarea stagiilor de cotizare realizate conform prevederilor prezentei legi cu cele realizate potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 4

Asigurații care au realizat un stagiul de cotizare mai mic decât cel prevăzut la art. 3 beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea proporțională a vârstelor standard de pensionare, în condițiile realizării stagiilor totale de cotizare necesare, conform prevederilor din anexa nr. 4 "Bărbați. Reducerea vârstelor standard de pensionare în funcție de stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă" și din anexa nr. 5 "Femei. Reducerea vârstelor standard de pensionare în funcție de stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă" la Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 5

(1) Pentru asigurații prevăzuți la art. 3 punctajul mediu anual se determină prin împărțirea la 25 a numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate în perioada de cotizare.

(2) În situația asiguraților prevăzuți la art. 4, la stabilirea punctajului mediu anual se iau în considerare stagiile totale de cotizare necesare prevăzute în anexele nr. 4 și 5 la Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 6

Prevederile prezentei legi se completează cu cele ale Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 7

În termen de 45 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va elabora norme tehnice de aplicare aprobate prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

ART. 8

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

ART. 20

(1) În sensul prezentei legi, locurile de munca în condiții speciale sunt cele din:

- a) unitatile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de munca în luna respectivă;
- b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații;
- c) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1;
- d) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Alte locuri de munca în condiții speciale decât cele prevăzute la alin. (1) pot fi stabilite numai prin lege.

(3) Metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de munca în condiții speciale se vor stabili prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse*) și a Ministerului Sănătății și Familiei, în urma consultării CNPAS.

ART. 21

(1) Contribuția de asigurări sociale se datorează din momentul încadrării în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) sau de la data încheierii contractului de asigurare socială.

(2) Contribuția individuală de asigurări sociale se datorează de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I și II, iar cota contribuției individuale de asigurări sociale se stabilește prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat*).

(3) Contribuția de asigurări sociale datorată de angajatori reprezintă diferența dintre nivelul cotelor de contribuții de asigurări sociale stabilite diferențiat, în funcție de condițiile de munca, prin legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat, și nivelul cotei contribuției individuale de asigurări sociale.

(4) Asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2) datorează integral cota de contribuție de asigurări sociale corespunzătoare condițiilor de munca în care își desfășoară activitatea.

(5) Contribuția de asigurări sociale pentru someri se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru somaj la nivelul cotei stabilite pentru condiții normale de munca, cu excepția platilor compensatorii și a veniturilor de completare

acordate salariilor din industria de aparare, in perioada de reducere temporara a activitatii.

(6) Contributia de asigurari sociale pentru persoanele care beneficiaza de plati compensatorii se suporta din bugetul asigurarilor pentru somaj la nivelul cotei contributiei individuale de asigurari sociale.

(8) Contributia de asigurari sociale datorata de contribuabilii prevazuti la art. 18 alin. (1) nu se impoziteaza.

ART. 76

(1) Începând cu data înscrierii la pensie cuantumul pensiei se determina prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat in perioada de cotizare cu valoarea unui punct de pensie.

ART. 77

(1) Punctajul mediu anual realizat de asigurat in perioada de cotizare se determina prin impartirea numarului de puncte rezultat din insumarea punctajelor anuale realizate de asigurat in perioada de cotizare la numarul de ani corespunzator stagiului complet de cotizare, prevazut in anexa nr. 3.

(2) In situatia asiguratilor prevazuti la art. 43 si 47, la stabilirea punctajului mediu anual conform alin. (1) se iau in considerare stagiile de cotizare prevazute la aceste articole.

(3) In situatiile prevazute la art. 44, la stabilirea punctajului mediu anual al asiguratilor conform alin. (1) se iau in considerare stagiile totale de cotizare necesare prevazute in anexele nr. 4 si 5.

ART. 196

Prezenta lege intra în vigoare în termen de un an de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 3, 140, 141, 143, 168, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, ale art. 180 alin. (2)-(4), ale art. 182 și 186, care intra în vigoare la data publicării acestora în Monitorul Oficial al României.

ART. 198

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga: (...)

- Ordinul nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de munca, a activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite, care se încadrează în grupele I și II de munca în vederea pensionării, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 20 martie 1990;

- Ordinul nr. 100/1990 privind completarea Ordinului 50/1990;

- Ordinul nr. 125/1990 pentru precizarea locurilor de munca, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite, care se încadrează în grupele I și II de munca în vederea pensionării, pentru perioada lucrata după 1 martie 1990;

ANEXA 4

BARBATI

REDUCEREA VARSTELOR STANDARD DE PENSIONARE

in functie de stagiul de cotizare realizat in conditii speciale de munca

ANEXA 5

FEMEI

REDUCEREA VARSTELOR STANDARD DE PENSIONARE

in functie de stagiul de cotizare realizat in conditii speciale de muncă

O.U.G. nr. 100 din 27 august 2008 pentru completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Având în vedere că printre obiectivele prioritare stabilite în cadrul Programului de guvernare pentru perioada 2005-2008 se evidențiază și reducerea sărăciei și îmbunătățirea standardului de viață al populației,

ținând cont că între persoanele care au desfășurat activitate în fostele grupe I sau/și II de muncă au apărut o serie de inechități în ceea ce privește cuantumul pensiilor, situație care, în mod evident, creează nemulțumiri, deoarece la determinarea punctajului mediu anual acestea sunt dezavantajate, întrucât bonusul acordat la stagiul de cotizare, recunoscut de legislația în vigoare până la data de 1 aprilie 2001, nu reprezintă o perioadă contributivă,

deși operațiunea de recalculare a pensiilor a avut drept scop aplicarea acelorași principii sub aspectul modalității de calcul al punctajului mediu anual, respectiv cele din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, pentru înlăturarea acestor inechități în favoarea categoriilor de persoane prejudiciate se impune completarea corespunzătoare a prevederilor actuale ale Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere categoria deosebită de persoane care face obiectul nemulțumirilor, constituită în principal din foști lucrători în domeniul siderurgiei, în zone de radiații și în minerit, precum și presiunea socială care se exercită în prezent pe acest subiect,

ART. I

După articolul 78¹ din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 78², cu următorul cuprins:

"Art. 78². - (1) Asigurații care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I și/sau grupa II de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, beneficiază de un număr suplimentar de puncte, după cum urmează:

a) 0,50 puncte pentru fiecare an de spor, respectiv 0,04166 puncte pentru fiecare lună de spor, acordat pentru vechimea realizată în activitatea desfășurată în grupa I de muncă;

b) 0,25 puncte pentru fiecare an de spor, respectiv 0,02083 puncte pentru fiecare lună de spor, acordat pentru vechimea realizată în activitatea desfășurată în grupa II de muncă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în situațiile în care, potrivit legii, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează stagiile complete de cotizare, prevăzute în anexa nr. 3, în funcție de data nașterii, respectiv stagiile complete de cotizare în funcție de data deschiderii dreptului la pensie, conform prevederilor art. 167¹."

LEGE nr. 218/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

2. După articolul 78¹ se introduce un nou articol, articolul 78², cu următorul cuprins:

"Art. 78². - (1) Asigurații care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupe superioare de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, precum și cei care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în

condiții speciale sau deosebite, potrivit legislației în vigoare după această dată, beneficiază de majorarea punctajelor realizate în perioadele respective, după cum urmează:

a) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri încadrate în condiții speciale, potrivit legislației în vigoare după această dată;

b) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri încadrate în condiții deosebite, potrivit legislației în vigoare după această dată.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în situațiile în care, potrivit legii, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează stagiile complete de cotizare prevăzute în anexa nr. 3."

3. După articolul 165 se introduce un nou articol, articolul 165¹, cu următorul cuprins:

"Art. 165¹. - (1) Pensionarii sistemului public ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupe superioare de muncă, precum și cei care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale sau deosebite și ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației în vigoare după această dată beneficiază de o creștere a punctajelor realizate în aceste perioade, după cum urmează:

a) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri încadrate în condiții speciale, potrivit legislației în vigoare după această dată;

b) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri încadrate în condiții deosebite, potrivit legislației în vigoare după această dată.

Codul muncii

ART. 175

(1) Angajatorul are obligația să asigure securitatea și sănătatea salariaților în toate aspectele legate de muncă. ...

(3) Obligațiile salariaților în domeniul securității și sănătății în muncă nu pot aduce atingere responsabilității angajatorului.

(4) Măsurile privind securitatea și sănătatea în muncă nu pot să determine, în niciun caz, obligații financiare pentru salariați.

ART. 177

(1) În cadrul propriilor responsabilități angajatorul va lua măsurile necesare pentru protejarea securității și sănătății salariaților, inclusiv pentru activitățile de prevenire a riscurilor profesionale, de informare și pregătire, precum și pentru punerea în aplicare a organizării protecției muncii și mijloacelor necesare acesteia.

ART. 190

(1) Medicul de medicină a muncii stabilește în fiecare an un program de activitate pentru îmbunătățirea mediului de muncă din punct de vedere al sănătății în muncă pentru fiecare angajator.

(2) Elementele programului sunt specifice pentru fiecare angajator și sunt supuse avizării comitetului de securitate și sănătate în muncă.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

4. Prezentarea jurisprudenței altor instanțe, apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

5. Alte aspecte apreciate a fi relevante:

- încadrarea în condiții speciale de muncă s-a făcut în unele unități cu referire doar la anumite meserii, fiind omise dintru început, din cadrul procedurii, alte meserii, pentru care totuși, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, s-au recunoscut în favoarea angajaților grupele de muncă, astfel încât există premisele de a se considera că au existat și de la data de 01.04.2001 încolo condiții mai grele de muncă decât cele normale, dacă cu o zi înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 acestea existaseră;

- la momentul final indicat de H.G. nr. 1025/2003 pentru realizarea procedurii de încadrare în condiții speciale a locurilor de muncă, destinatarii finali ai legii, anume, angajații, nu au avut percepția efectelor financiare ale încadrării locurilor lor de muncă în condiții speciale, întrucât acordarea unui punctaj suplimentar la pensie aferent acestei încadrări s-a reglementat abia în anul 2008, prin dispozițiile Legea nr. 218/2008, deci ulterior cu mult expirării termenului legal pentru realizarea procedurii speciale. Apare astfel scuzabil dezinteresul inițial, eventual, sau mai puținul interes acordat problemei în momentul contemporan efectuării procedurii;

- calitatea de a urmări realizarea procedurii revenea sindicatelor, deci nu putea să aparțină unui salariat, astfel încât salariatul nu a putut să își exercite până la 31.12.2004 nici un drept personal în cadrul procedurii legale existente sub acest aspect și redate în cele ce preced,

- chestiunea condițiilor de muncă nu este una de neglijat, existând numeroase directive pe acest aspect, cum este cazul directivei Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate la locul de muncă nr. 89/391/CEE, nr. 91/322/CE asupra stabilirii valorilor limită indicative prin implementarea directivei Consiliului 80/1107/CEE asupra protecției lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenții chimici, fizici și biologici la locul de muncă, nr. 92/104/CEE privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecției sănătății lucrătorilor din industria extractivă de suprafață și în subteran etc.;

- o reglementare a problemei este imperios necesară pentru a nu crea în rândul destinatariilor judecății sentimente de discriminare și de refuz al unui proces echitabil. Reclamanții se compară cu colegii lor, cu care au lucrat în cadrul acelorași locuri de muncă, în aceleași secții, și solicită să se constate, prin administrarea probatoriului, similaritatea condițiilor de muncă cu cele în care au

activat colegii față de care au fost urmate procedurile legale de încadrare în condiții speciale a locurilor de muncă (instrumentul dat de art. 519 și urm. Noul Cod de Procedură Civilă fiind tocmai în sensul asigurării unei jurisprudențe unitare și astfel a accesului cetățenilor la un proces echitabil);

- Codul muncii conține dispoziții speciale, cuprinse la art. 175-191, conform cărora angajatorului îi revine obligația de a asigura securitatea și sănătatea salariaților în toate aspectele legate de muncă, cu specificarea clară că obligațiile salariaților în domeniul sănătății și securității muncii nu pot aduce atingere responsabilității angajatorului, concluzia fiind că legiuitorul a acordat o atenție sporită, în acord cu reglementările europene, acestui domeniu, astfel încât și chestiunea recunoașterii condițiilor de muncă, deosebite sau speciale, trebuie privită în context, ca impunând obligații angajatorului fără a putea imputa salariaților o anumită neglijență sub acest aspect. Recunoașterea acestor condiții speciale de muncă deschid lucrătorilor dreptul la pensie mai repede decât în cazul condițiilor normale de muncă, ca și dreptul la un punctaj de pensie mărit, deci în final la o pensie mai mare, în compensarea dificultății sporite a muncii, deci ca o compensare a riscurilor de sănătate suferite.

Se solicită efectuarea unei interpretări unitare a problemei de drept ridicate, pentru a se asigura astfel o judecată unitară la nivelul țării în această privință.

În numele legii

DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: modul de interpretare/aplicare a prevederilor H.G. nr. 1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, prin stabilirea dacă este admisibilă constatarea pe cale judiciară a prestării muncii în condiții speciale în cazul în care la nivelul angajatorului s-a efectuat procedura prealabilă conform prevederilor H.G. nr. 1025/2003, însă aceasta nu a vizat meseria/funcția exercitată de reclamant.

Dispune înaintarea prezentei încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri:

încheierea ședinței publice din data de 2 februarie 2015, prin care s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

- punctul de vedere al reclamantului

- lista cuprinzând datele necesare pentru realizarea procedurii de citare a părților;

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin.2 Cpd procedură civilă.

Fără cale de atac.

Data și pronunțată în ședința publică din 2 februarie 2015.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER